

گروه سینما و تلویزیون – سوسن پرور بازیگر شناخته شده کمدی است. او با سراییل «نگاه» رضا عطاران در سال ۱۳۸۷ شناخته شد و بعد از آن هم در فیلم‌ها، مجموعه‌ها و برنامه‌های کمدی و طنز حضور پیدا کرد. حالا بعد از سال‌ها، او برای اولین بار در یک نقش جدی در فیلم داستانی بلند «بوتاکس» به کارگردانی کاوه مظاهری ظاهر شده است. فیلمی که به گفته خودش، ایده آل او در بازیگری بوده است. البته پیشنهادهای نوشتاری که به گفته خودش، ایده آل او در بازی در این فیلم داستان شنیدنی دارد که در در ادامه این مصاحبه که با ایسنا انجام شده است، می‌خوانید.

در مورد حضورتان در پروژه «بوتاکس» بگویید. بیا توجه به عکس‌های شما در این فیلم به نظر می‌رسد شما به سرآغ یک نقش جدی رفته‌اید، چه چیزی در وهله اول شما را ترغیب به قبول این نقش کرد؟
ایسن نقش جدی بود که به سرآغ من آمد، یعنی این که قبلاً به این موضوع فکر نکرده بودم. در ابتدا که فیلم نامه برای من فرستاده شد و آن را خواندم، برای من کسر درد کارگردان نقش کوتاهی که در فیلم نامه وجود داشت را برای من در نظر گرفته است. چون این نقش موقعیتی داشت که می‌توانید آن را کمدی اجرا کنید، به‌خصوص که به‌طور معمول وقتی موقعیت کمدی در فیلم‌نامه نوشته می‌شود، بیشتر پار کمیک شدن آن موقعیت بر دوش بازیگر است. بنابراین فکرمی کردم من را برای اجرای آن نقش انتخاب کرده‌اند و نام شخصیت را اشتباه انتخاب کرده‌ام. بعد شنیدم واقعاً ما برای نقش اکرم در نظر گرفته‌اند، تعجب داشتم. من این دلیل که ریسک بسیار بالایی داشت، در مردم بسیار سخت چهارچوب که در کمدی شناخته شده است را در کار جدی می‌پذیردم. حتی خاطرم هست وقتی با آقای مظاهری گپ می‌زدیم او با گفتن ابتدا دور خوانی اولیه را انجام بدهیم، شاید که پیشمان بشود. اما در نهایت در این پروژه ماندگار شدیم. البته پذیرش این نقش اصلاً

برایم راحت نبود. بسیار پاشفاری کردم که شما می‌توانید بازیگر بهتری را برای این نقش انتخاب کنید، چون نگران بودم. در هر صورت من کسدی در خون من وجود دارد و من اینکه من به‌عنوان بازیگر کمدی شناخته می‌شوم. ولی بالاخره اتفاق افتاد.

شما به‌عنوان بازیگر کمدی شناخته می‌شوید، فکر می‌کنید ابغای نقش‌های متفاوت و جدی که تأثیری در کارنامه بازیگری شما دارد؟ آیا شما هم بر این باور هستید که بازی بازیگران کمدی زمانی در سینمای ایران دیده می‌شود که نقش جدی بازی می‌کنند؟
به نظر من تجربه بسیار فوق‌العاده است. مثل این است که شما در حال طی مسیری هستید، اگر همه این مسیر سربالایی یا سربازینی باشد، خسته‌کننده می‌شود ولی اگر این مسیر متنوع باشد، هم سربالایی داشته باشد و هم سربازینی، بیشتر لذت می‌برید. عمده لذت بازیگری هم در اجرای نقش‌های متفاوت است. اتفاقی که برای من کمتر می‌افتد، چون ما بیشتر کلیشه پر هستیم. یعنی جدی از اینکه حیطه کمدی همچنان برای من ماندگار است، نقش‌هایی هم که در این حیطه من به پیشنهادهای می‌شود، بسیار شبیه به هم هستند. به همین دلیل سخت است که به‌عنوان یک بازیگر تفاوت در اجرای آن‌ها ایجاد کنید. البته در تئاتر بیشتر تجربه بازی نقش جدی را داشته‌ام ولی در بحث تصویر فقط یکبار قبل از فیلم «بوتاکس» در سریال «روزگار قریب» آقای کیانوش عیاری چند سنکاس دوست‌داشتنی، اما مختصر و مفید به شکل جدی بازی کردم. تجربه بازی در نقش اکرم فیلم «بوتاکس» برایم بسیار جذاب بود.

استیسا من به این موضوع فکر نمی‌کنم که کارنامه هنری‌ام را پرپراب کنم یا بخواهم قدرت بازیگری‌ام را به مخاطبان نشان بدهم. آنچه برای من مهم است، خوشحال بودن است، اینکه از بازی یک نقش لذت ببرم. ولی با این موضوع موافق بازیگران کمدی در فیلم‌های کمدی کمتر موردتوجه قرار می‌گیرند به دلیل کیفیت آثار کمدی ماست، چون کارهای کمدی که ساخته می‌شود بیشتر وابسته به بانمک بودن بازیگر هستند. البته می‌توانم بگویم امروز کمدی به سمت خوبی رفته است و فیلم‌هایی ساخته می‌شود که می‌توانیم عیاری چند سنکاس دوست‌داشتنی، اما مانند فیلم «صادره» که می‌شود به بازی همه بازیگران آن نمره خوبی داد. درواقع اگر کیفیت سینمای کمدی بالا رود بازیگر کمدی نیاز نیست که نقش جدی بازی کند تا دیده شود.

کاوه مظاهری کارنامه قابل دفاعی در ساخت فیلم کوتاه و مستند دارد، ولی «بوتاکس» اولین فیلم بلند او است، چه نکاتی باعث
بازیگر در این رویداد سینمایی کرد و فهرست برندگان را نیز امروز منتشر کرد. فیلم «بیگانه» به کارگردانی نادر ساعی ورکه به نمایندگی از سینمای ایران در بخش رقابتی اصلی (رقابتی سینمای جوان) جشنواره فیلم هنگ کنگ حضورداشت در نهایت موفق به کسب جایزه بهترین بازیگر مرد این دوره از جشنواره برای بختیار پنجه ای شد. پنجه ای پیش از این نیز توانسته بود جایزه بهترین بازیگر مرد شصت و ششمین جشنواره بین المللی فیلم تائورمینا در کشور ایتالیا را نیز برای نقش آفرینی در فیلم «بیگانه» (نامی) از آن خود کند. «بیگانه» پیش از این در بخش فوروم هفتادمین جشنواره برلین حضور داشت. پیمان بازغی و نوید محمدزاده سرمایه‌گذاران این فیلم بلند و مجریان طرح این پروژه محسن میمنت و مهدی میمنت بوده‌اند. امسال قرار بود نسخه ترمیم شده از سه فیلم از ساخته عباس کیارستمی شامل «بزرگداشت معلم»، «قصیه شکل اول، قصیه شکل دوم» و «دو راه حل برای یک مسأله» نیز در بخش کلاسیک جشنواره هنگ کنگ به نمایش گذاشته شود اما این جشنواره هیچ نمایش فیزیکی و با آن‌آلین نداشت.

چگونه در اوج سختی‌ها امیدوار بمانیم

گروه سینما و تلویزیون – هادی مرزبان معتقد است، در شرایط سخت زندگی، می‌توانیم از کودکان الگو بگیریم. او می‌گوید: وقتی بچه‌ای زمین می‌خورد، درست است که اول گریه می‌کند و درد دارد ولی بعد از چند دقیقه، خاک را از روی لباس خود می‌تکاند و بلند می‌شود و دوباره بازی خود را از سر می‌گیرد. این هنر مند با سابقه تئاتر از امیدوار ماندن در شرایط سختی گفت که همه چیز انسان‌ها را به سمت نویدمی می‌برد. او توضیح داد: هیچ بچه‌ای بعد از زمین خوردن، در همان حالت نمی‌ماند بلکه بعد از چند دقیقه دوبه و گریه، دوباره به بازی و شیطنت مشغول می‌شود. ما آدم بزرگ‌ها می‌توانیم از بچه‌ها الگو بگیریم.

این کارگردان ادامه داد: هر چند این روزها شرایط دشواری داریم بخصوص هنرمندان با وضعیت پیچیده‌ای رو به رو هستند و طبیعی است دچار یاس و نویدی شون. درست است که کرونا، بحرانی جهانی است ولی شاید یکی از دلایل نویدی هنرمندان ما، به سیاستگذاری‌های هنری کشورمان هم برمی‌گردد.

مرزبان افزود: بچه‌های تئاتری همیشه شور و هیجان بسیاری برای کار کردن دارند. آنان مانند چشمه‌ای هستند که وقتی از یک سو، خاک به آن می‌ریزد، از سوی دیگر راه خود را می‌یابد و دوباره جاری می‌شود. او در پاسخ به این سخن که چگونه می‌توان در این وضعیت، هنرمندان را به امیدوار بودن ترغیب کرد، توضیح داد: شاید در کام اول، رفتن به سمت تله تئاتر بد نباشد. هم تا حدودی جای خالی تئاتر پر می‌شود و هم فضای برای اشتغال هنرمندان ایجاد می‌شود تا دست کم، دغدغه‌های اقتصادی‌شان کمتر شود. به هر حال باید راه‌هایی برای کسب درآمد هنرمندان تئاتر پیدا کنیم. نمی‌توانیم آنان را به حال خود رها کنیم بلکه باید در اندیشه راه‌های دیگری باشیم تا از این بحران بگذریم. کارگردان تأملش‌های «لبند باشکوه آقای گیل» و «پلکان» یادآوری کرد: تئاتر برای ما فقط شغل نیست بلکه عشق ماست و اطمینان دارم کار ما ادامه خواهد داشت. مرزبان گفت: شخصاً هرگز بدین نوبدها و دورنمای روشنی برای تئاترمان نمی‌بینم. بخصوص جوانانی داریم که هر روز به این دریای خروشان می‌پیوندند و حضورشان، امید بخش است.

او با بیان اینکه هنرمندان تئاتر، عاشق‌ترین اقتشار هستند، افزود: تئاتر، عشق می‌خواهد. خوب است روزهایی را به یاد بیاوریم که در جشنواره‌های فجر، هنرمندان تئاتر عاشقانه دکور می‌زدند و نور نمایش‌های خود را تنظیم می‌کردند. آن‌ها با وجود فشار کاری بالا، هرگز احساس خستگی نمی‌کردند و برای اجرای نمایش‌های خود سنگ تمام می‌گذاشتند. مرزبان خواستار توجه هر چه بیشتر مدیران با هنرمندان تئاتر شد و گفت: هنرمندان تئاتر همیشه مانند سربازان آماده به خدمت هستند ولی خوب است مسئولان، از این عشق استفاده کنند و نه سوء استفاده کنند. چراکه هنرمندان تئاتر هرگز نتوانسته‌اند از این راه‌گذران زندگی کنند و همیشه صورت خود را در سبلی سرخ نگه داشته‌اند.

گی در پایان گفت: شاید دوره کرونا، فرصت مناسبی باشد که به امنیت شغلی هنرمندان بیشتر از گذشته توجه کنیم. به هر حال همه ما امید داریم که این دوره می‌گذرد و سالن‌های تئاتر دوباره جان می‌گیرند و چه بهتر که در امروز فکری در بهود و وضعیت معشیت تئاتری‌ها کنیم تا ایسن دوره کرونا برکتی برای هنرمندان ما داشته باشد.

هستم که بازیگران کمدی در سینمای ایران با اجرای نقش جدی بیشتر دیده می‌شوند. ملاوتی که رضا عطاران را مجید صالحی یک نقش تراجذری بازی می‌کنند، ما که پیش از این بازی‌های کمدی آن‌ها را دیده‌ایم از این تفاوت به شسقف می‌آیم و قابلیت‌های متفاوت بازیگری آن‌ها را می‌بینیم. این موضوع کلاً جذاب است که بتوانید کلیشه‌ها را تغییر بدهید. طبیعی است که باعث بیشتر دیده شدنم هم می‌شود. ولی در کل اینکه

شما تا با او همکاری کنید؟ این همکاری چطور بود؟

درواق این شخصیت کاوه مظاهری بود که باعث شد دلمم بخوابد در فیلم «بوتاکس» بازی کنم. می‌خواستم با کاوه مظاهری کار کردن را تجربه کنم. اولین چیزی که همکاری‌سا او برای من جذاب می‌کرد این بود که او با انتخاب من برای نقش اکرم ریسک بزرگی می‌کرد. او شخصیت اصلی فیلمش را به من که یک بازیگر شناخته‌شده کمدی هستم داد.

کاوه مظاهری نمی‌دانستم بیشتر تفاوت نقش برایم جذاب بود، ولی بعد متوجه شدم چقدر همکاری با او فوق‌العاده است. او برای بازیگر وقت زیادی می‌گذارد، اهل گفت‌وگو است و آن‌قدر با من دربارهی شخصیت اکرم حرف زد تا توانستم خودم را در ایسن نقش رها کنم. رابطه خوبی که بین من، او و اکرم وجود داشت باعث شد تا اعتمادبه‌نفس کافی برای ارائه نقش را داشته باشم. میزان اعتماد او به من باعث شد به شغف باییم و تلاش کنم تا بیشتر

ناگفته‌های سوسن پرور از نقش «بوتاکس» و ترس از «اکرم»

■ **سوسن پرور** از بازی در فیلم **بوتاکس** در یک نقش جدی گفت و تاکید کرد:راستش من به این موضوع فکر نمی‌کنم که کارنامه هنری‌ام را پرپراب کنم یا بخواهم قدرت بازیگری‌ام را به مخاطبان نشان بدهم. آنچه برای من مهم است خوشحال بودن است، اینکه از بازی یک نقش لذت ببرم. ولی با این موضوع موافق هستم که بازیگران کمدی در سینمای ایران با اجرای نقش جدی بیشتر دیده می‌شوند.

بازیگران کمدی در فیلم‌های کمدی کمتر موردتوجه قرار می‌گیرند به دلیل کیفیت آثار کمدی ماست، چون کارهای کمدی که ساخته می‌شود بیشتر وابسته به بانمک بودن بازیگر هستند. البته می‌توانم بگویم امروز کمدی به سمت خوبی رفته است و فیلم‌هایی ساخته می‌شود که می‌توانیم عیاری چند سنکاس دوست‌داشتنی، اما مانند فیلم «صادره» که می‌شود به بازی همه بازیگران آن نمره خوبی داد. درواقع اگر کیفیت سینمای کمدی بالا رود بازیگر کمدی نیاز نیست که نقش جدی بازی کند تا دیده شود.

کاوه مظاهری کارنامه قابل دفاعی در ساخت فیلم کوتاه و مستند دارد، ولی «بوتاکس» اولین فیلم بلند او است، چه نکاتی باعث

و چنین مسئولیت بزرگی را به من داده است. این نکته‌ای است که هنوز هم از او دربراه‌ش اول می‌پرسم ولی جوابش مرقانع نمی‌کند.

روزهای اول چیزی از همکاری با

سینما و تلویزیون

را در زمان فیلم‌برداری برده‌ام. **شما تنها بازیگر شناخته‌شده فیلم «بوتاکس» هستید. آیا این موضوع در بازی شما تأثیرگذار بود و مسئولیت شما را نسبت به گروه افزایش داد؟**

راستش تا همین لحظه که این سؤال پرسیدند، به این موضوع فکر نکرده بودم که من تنها بازیگر شناخته‌شده فیلم «بوتاکس» هستم. به نظر من همه در این پروژه بهترین بودند و هیچ تفاوتی با

شما نمایان است. چطور از ایفای نقش‌هایی این چنینی نمی‌ترسید؟ تاکنون چه بازخوردهایی از مخاطبان گرفته‌اید؟!

را پرسیدند، به این موضوع فکر نکرده بودم که من تنها بازیگر شناخته‌شده فیلم «بوتاکس» هستم. به نظر من همه در این پروژه بهترین بودند و هیچ تفاوتی با

ایده‌آمانسخه تمام‌شده فیلم را دیدهاید؟ پیش‌بینی شما از استقبال منتقدان و مخاطبان چیست؟

بله فیلم را دیدم. من در این حرفه یاد گرفتم‌ها که چیزی را پیش‌بینی نکنم. چون کار ما غیرقابل پیش‌بینی است. فقط می‌توانم بگویم «بوتاکس» فیلمی است که

به عاشقانه دوستش دارم و در آن عاشقانه بازی کردم. چون بعد از سال‌ها، من در این فیلم حسبی بازی کردم. سال‌ها بود که

مخصوصاً در تصویر فقط تکنیکی بازی می‌کردم و همیشه می‌دانستم که از من چه بازی می‌خواهند. نقش اکرم برایم متفاوت بود و من از اجرا کردن آن ترس داشتم. تنها آرزویی که برای این فیلم دارم این است که امیدوارم بدرخشد.

«بوتاکس» اولین فیلم بلند کاوه

مظاهری است که پخش بین‌المللی آن به

تازگی آغاز شده است. بخش‌هایی از این

فیلم که با غیرقابل پیش‌بینی است. فقط سوسن سعیدی، محسن کیانی و مرضی

خانجانی از بازیگران فیلم «بوتاکس» هستند. در خلاصه داستان این فیلم آمده

است: «اکرم و آذربه همه می‌گویند که برادرشان قاچاقچی به آمان رفته و فعلاً ازش خبری ندارند. به‌مرور این «دروغ» در ذهن اکرم به یک واقعیت تبدیل می‌شود، چون آن‌ها را کسب کرده‌ام. حتی

به نظر من زشت شدن برای یک نقش

بسیار شیرین است، من چنین تجربه‌ای را

در سریال «بزرگه» داشتم. مهم این است

که یک بازیگر بتواند نقش‌های متفاوتی

بازی کند.

عکس‌های تست گرمیم را که

من نداشتند. من قضاوت کردن آدم‌ها را بر اساس اینکه چقدر شناخته‌شده هستند دوست ندارم و همه‌ی تلاش‌م را همیشه می‌کنم تا در هنگام فیلم‌برداری کسی فکر نکند خودم را متفاوت از بقیه می‌بینم. به نظر همه‌ی ما، آنجا بودیم تا بهترین خودمان را ارائه دهیم و این نکته‌ای که درجه هرکسی را مشخص می‌کند.

راستش من به این موضوع فکر نمی‌کنم که کارنامه هنری‌ام را پرپراب کنم یا بخواهم قدرت بازیگری‌ام را به مخاطبان نشان بدهم. آنچه برای من مهم است خوشحال بودن است. اینکه از بازی یک نقش لذت ببرم. ولی بیا این موضوع موافق هستند که بازیگران کمدی در سینمای ایران با اجرای نقش جدی بیشتر دیده می‌شوند.

از بهترین خودم را ارائه‌دهم تا باور او را

خندسه‌دار نکنم. نمی‌توانم این همکاری را توصیف کنم، فقط می‌توانم بگویم

روزهایی که در این فیلم به اجرای نقش

راستش من به این موضوع فکر نمی‌کنم که کارنامه هنری‌ام را

پرپراب کنم یا بخواهم قدرت بازیگری‌ام را به مخاطبان نشان بدهم.

نقش لذت ببرم. ولی بیا این موضوع موافق هستند که بازیگران

کمدی در سینمای ایران با اجرای نقش جدی بیشتر دیده می‌شوند.

پردازختم از عمر من حساب نمی‌شود.

چون برای من پسر از ایده‌آل در بازیگری

بود. هر بازیگری رویایی دارد، ایده‌آلی

دارد و ایسن رویا و ایده‌آل برای من در

«بوتاکس» اتفاق افتاد. من لذت اصلی‌ام

مذاکره برای «گوچی» ادامه داد:

پاچینو و دنیرو در فیلم تازه ریدلی اسکات

جود هاشمی مطرح کرد:

تلویزیون فیلم ۵ میلیاردی ام را ۱۳۰ میلیون خرید!

می‌کند.هاشمی گفت: در چنین شرایطی که از هیچ کجا حمایتی دریافت نمی‌کنیم حیات سینمای کسودک چگونه می‌تواند ادامه پیدا کرده و نفس بکشد، متأسفانه هیچکس توجهی به این شرایط نمی‌کند. به عنوان یک کارگردان تهیه‌کننده سینمای کودک از شرایط فعلی خسته شده‌ام چرا که به‌دکاهی‌های من برای ساخت فیلم‌ها بی‌شک سینماها به در شرایط فعلی در معرض ششکستی بزرگ قرار داردوی ادامه داد: در حال حاضر ۴ فیلم سینمایی «جزیر فضایی» و «شهر گرم‌های ۱» را آماده اکران دارم و نمی‌دانم چه تصمیمی برای اکران این فیلم‌ها بگیرم،متأسفانه در شرایط فعلی تلویزیون نیز با ما همراهی نمی‌کند. هیچ تبلیغ مناسبی برای این فیلم‌ها ندارد و تبلیغ آناری که موردپسند خودم است را در تلویزیون تبلیغ

فروش خوبی داشته است و بیش از ۲۰ هزار بازدیدکننده در اکران آن‌لاین داشته‌ام.اما پولی که از این اکران به دست آوردم قابل مقایسه می‌آید.پایه می‌دهد. علاوه بر آن پدر و مادرها می‌گویند فیلم‌های مورد علاقه‌م را در سینما ببینیم اما تا نوبت بچه‌های می‌شود، تصمیم می‌گیرند که از دتلود غیرقانونی استفاده کنند.کارگردان فیلم «اختاپوس» تاکید کرد: بی‌شک سینماها به در شرایط فعلی در معرض ششکستی بزرگ قرار داردوی ادامه داد: در حال حاضر ۴ فیلم سینمایی «جزیر فضایی» و «شهر گرم‌های ۱» را آماده اکران دارم و نمی‌دانم چه تصمیمی برای اکران این فیلم‌ها بگیرم،متأسفانه در شرایط فعلی تلویزیون نیز با ما همراهی نمی‌کند. هیچ تبلیغ مناسبی برای این فیلم‌ها ندارد و تبلیغ آناری که موردپسند خودم است را در تلویزیون تبلیغ

گروه سینما و تلویزیون – سیدجواد هاشمی با ابراز ناراضیاتی از نحوه اکران آن‌لاین فیلم‌هایش، به دلیل خسارت ناشی از دتلودهای غیرقانونی، از مبلغ پرداختی از سوی تلویزیون بابت خرید حق پخش «پیشونی سفید» ۳۳ میلیارد کرد.

سیدجواد هاشمی تهیه‌کننده و کارگردان سینمادر باره فعالیت‌های سینمایی خود گفت: هر چند من می‌خواستم اکران «تورنادو» در سینماها ادامه داشته باشند، اما آن‌ها به‌صورت آن‌لاین اکران کردند و متأسفانه نتیجه مثبتی از این کار نگرفتم. در واقع این کار برای من خورجی خوبی نباشد چرا که دتلود غیرقانونی برای این فیلم سینمایی بسیار زیاد بود و همین مساله به فروش آریه در اکران آن‌لاین ضربه زد وی می‌گوید که اکران آن‌لاین این فیلم

زنان در محصمه

غشای همه قصه‌ها به یک اندازه نیست و بعضی ایزودها و داستان‌ها جذاب‌تر و دوست‌داشتنی‌تر یقیه هستند. مثل قصه «ناهد» با بازی خوب آنهتیا افشار که موقعیتی هولناک را روایت می‌کند. یا ایزود «نیلوفر» با بازی شیدا خلیق که فضاسازی خوبی

دارد و نتغ بصری به فیلم داده است. و هفت و نیم فیلمی تلخ است. هیچ یک از شخصیت‌ها فرجامی روشن ندارند، تیرگی‌ها آنچنان غلیظند که حتی از پس لباس سفید عروس هم سیاهی بر همه چیز چیره شده. هفت و نیم بخشی از واقعیت را روایت می‌کند و این تلخی از دل واقعیتی آمده که همه ما پیش و کم با آن آشنا هستیم. اما تکرار بعضی مضامین و حتی استفاده از بازیگرانی مشخص در فیلم‌های برداران محمودی باعث می‌شود طراوت این سینما در هر چند متر مکعب عشق به امتیاز فیلم تبدیل شده و جهانی تازه مقابل چشممان کشوده بود. کمرنگ و کم اثر شود.

برادران محمودی باهوش و مستعدند، مثل همه مهاجران در جهان با مشکلات فراوان و شاید در رقابتی دشوار خود راثابت کرده‌اند اما برای همه مهاجران افغان نمونه‌هایی قابل توجه در ازاده و موفقیت هستند. فرشته حسینی بازیگر جوان فیلم هم اصالتا افغان است، اما به سینمای حرفه‌ای راه یافته و رشد کرده است.

فیلم هفت و نیم به رونا مادر برادران محمودی تقدیم شده. ادای دین به مادری که فرزندان مستقل و توانا پرورش داده است. کاش برادران محمودی در آثار بعدی خود، تصویری تازه از زنان و مردان مهاجر افغان برلمان بسازند. تصویری از انسان‌هایی بااراده که توانسته‌اند بر تلخی‌ها و بی‌عدالتی‌ها غلبه کنند، زنان و مردانی که جنگ و خشونت سرد راهشان نشده و به رویاپیشان دست یافته‌اند. آدم‌هایی که نه در ایران و نه در هیچ کجای جهان کم نیستند. شبیه خوششان، رونا، فرشته حسینی و بسیاری دیگر.

اقتصکیش

روزنامه

در صفحه مجازی‌ام گذاشتم، بسیار باخورد‌های خوبی از دوستان، همکاران و مردم گرفتم. مردم هم واکنش خوبی نسبت به عکس‌ها داشتند. همه خوشحال بودند که من تجربه سینمایی‌ام را با یک جایگاه جسدی و سنگین و یک نقش بیک تجربه می‌کنم. اصلاً منتظر چنین بازخوردی نبودم.

آیا شما نسخه تمام‌شده فیلم را دیدهاید؟ پیش‌بینی شما از استقبال منتقدان و مخاطبان چیست؟

بله فیلم را دیدم. من در این حرفه یاد گرفتم‌ها که چیزی را پیش‌بینی نکنم. چون کار ما غیرقابل پیش‌بینی است. فقط می‌توانم بگویم «بوتاکس» فیلمی است که

به عاشقانه دوستش دارم و در آن عاشقانه

بازی کردم. چون بعد از سال‌ها، من در

این فیلم حسبی بازی کردم. سال‌ها بود که

مخصوصاً در تصویر فقط تکنیکی بازی

می‌کردم و همیشه می‌دانستم که از من چه

بازی می‌خواهند. نقش اکرم برایم متفاوت

بود و من از اجرا کردن آن ترس داشتم. تنها

آرزویی که برای این فیلم دارم این است که

امیدوارم بدرخشد.

«بوتاکس» اولین فیلم بلند کاوه

مظاهری است که پخش بین‌المللی آن به

تازگی آغاز شده است. بخش‌هایی از این

فیلم که با غیرقابل پیش‌بینی است. فقط

سوسن سعیدی، محسن کیانی و مرضی

خانجانی از بازیگران فیلم «بوتاکس» هستند. در خلاصه داستان این فیلم آمده

است: «اکرم و آذربه همه می‌گویند که

برادرشان قاچاقچی به آمان رفته و فعلاً

ازش خبری ندارند. به‌مرور این «دروغ» در

ذهن اکرم به یک واقعیت تبدیل می‌شود،

چون آن‌ها را کسب کرده‌ام. حتی

به نظر من زشت شدن برای یک نقش

بسیار شیرین است، من چنین تجربه‌ای را

در سریال «بزرگه» داشتم. مهم این است

که یک بازیگر بتواند نقش‌های متفاوتی

بازی کند.

عکس‌های تست گرمیم را که

مشهورترین خانواده‌های طراح مد و قتل نوه این طراح مد ایتالیایی بسازد.

همسر اسکات خود تهیه کننده

و بازیگر است و بیش از همه از ایفای

نقش همسر ماکسیموس که راسل کرو

نقش وی را در فیلم «گلادیاتور» ایفا کرد

شناخته می‌شود.

جدیدترین فیلم ریدلی اسکات «همه لوله‌های دنیا» درباره زندگی کنی

درامی درباره آدم‌ربایی نوه وی بود که

نامزدی اسکات را برای بازی کریستوفر

پلامر در نقش کنی دریافت کرد.

فیلمنامه «گوچی» را روبرتو

بتینوینا با اقتباس از کتاب «خانه گوچی»

نوشته است، ریدلی اسکات و همسرش

تهیه‌کننده این فیلم هستند.

مشهورترین خانواده‌های طراح مد و قتل نوه این طراح مد ایتالیایی بسازد.

همسر اسکات خود تهیه کننده

و بازیگر است و بیش از همه از ایفای

نقش همسر ماکسیموس که راسل کرو نقش وی را در فیلم «گلادیاتور» ایفا کرد

شناخته می‌شود.

جدیدترین فیلم ریدلی اسکات «همه لوله‌های دنیا» درباره زندگی کنی

درامی درباره آدم‌ربایی نوه وی بود که

نامزدی اسکات را برای بازی کریستوفر

پلامر در نقش کنی دریافت کرد.

فیلمنامه «گوچی» را روبرتو

بتینوینا با اقتباس از کتاب «خانه گوچی»

نوشته است، ریدلی اسکات و همسرش

تهیه‌کننده این فیلم هستند.

مراوده حرفه‌ای‌ها و آماتورها در «کروناومن»

گروه سینما و تلویزیون– دبیر «کرونا و من» یک روایت تصویری، معتقد است این پروژه به نوعی مراوده مستندسازان حرفه‌ای با مستندسازان غیر حرفه‌ای در راستای گردآوری روایت‌های مردمی از کرونا است.

پیروز کلاتری مستندساز و دبیر پروژه «کرونا و من» یک روایت تصویری، درباره آخرین وضعیت اجرایی این رویداد هنری گفت: رویکرد انجمن مستندسازان سینمایی ایران به گونه‌ای بودند پوند فضای مستندسازی با فعالیت‌های اجتماعی و تصویریایی که با دوربین‌های ساده گرفته می‌شود، است. هرچند فضای حرفه‌ای مستندسازی با فضای ثبت زندگی روزمره از طریق دوربین‌ها و تلفن‌های همراه، تفاوت دارد، اما ماسعی کرده‌ایم شرایطی را فراهم کنیم که این ۲ گروه بتوانند آثار یکدیگر را ببینند و با هم بروده داشته باشند.

وی بیان کرد: بیرو همین توجه و رویکرد، پروژه «کرونا و من» یک روایت تصویری، شکل گرفت که به گونه‌ای می‌توان آن را گردآوری روایت‌های تصویری مردم از شرایط کرونا در کشور دانست. در این پروژه سه موضوع «خانه»، «شهر» و «روابط» را

مورد توجه قرار داده‌ایم. این مستندساز توضیح داد: هر کدام از این سه بخش به بخش‌های دیگری تقسیم می‌شود. در بخش شهر زیربخش‌های رفت‌وآمد، محله و کوچه، خرید، فضای کار، پیاده‌روی، گشت

و تماشا، دیدار، فضای عمومی، فضای خاص، پاتوق، خورد

و خوراک و مردم شهر را داریم. در بخش خانه زیربخش‌های

اتاق خود، فضای خانواده، حیاط، تراس، پشت‌بام، آشپا، خورد

و خوراک، مرابیت، دور و به خانه و خروج از خانه، مسایه،

مجموع مسکونی، خانه‌های روبرو، شب و روز را داریم. و در

بخش روابط، زیربخش‌ها شامل پدر، مادر، همسر، فرزند، عشق،

دیگری، با خود، خاطره، فضای مجازی، جدایی، آشنی، آشنیا،

طبیعت و حیوانات می‌شود.

موضوعی را انتخاب کند تا مردم آثار خود را به انجمن ارسال کنند.

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش